

[Jens Chr. Christensen.]

demokratiske regeringer, til at behandle disse spørgsmål.

Den højtærede minister anførte i sit svar, at han som Herluf Trolle måtte spørge: hvorfor bærer vi gyldne kæder? Nu var det ikke med henblik på skatter, Herluf Trolle sagde ordene om de gyldne kæder; det var i en helt anden forbindelse. Men når vi nu er kommet bort fra den forbindelse, udtalelsen knytter sig til, kan jeg med lige så stor ret spørge den højtærede minister: hvorfor bærer han gyldne kæder, når han ikke vil være med til en så simpel retfærdighedshandling som at lempe ejendomsskatterne for den del af befolkningen, der rammes af denne forlodsbeskatning? Der er i hvert fald ingen, der kan pille ved de tal, som jeg nævnte i mit første indlæg, og som belyste den store forlodsbeskatning, der finder sted. Den højtærede minister spurgte, hvad man skal gøre ude i kommunerne, hvis indkomsterne helt svigter, og mente, at der så var risiko for, at visse kommuner kunne gå fallit. Det ændrer da i hvert fald ikke ved den opfattelse, vi forvort vedkommende har, at ejendomsskatterne er uretfærdige. Hvad ville der ske i en bykommune, som ingen indkomster havde? Så ville den antagelig gå fallit, eller også blev staten i en overgangstid nødt til at hjælpe den med at løse de opgaver, som kommunen havde, og det kan ikke være retfærdigt at opretholde denne forlodsbeskatning for et udsnit af befolkningen, som måske viser, at den ingen indkomster har — netop som ministeren siger. Det ville da være uretfærdigt, hvis en hel del af befolkningen overhovedet ingen indkomster havde, at den alligevel skulle betale en væsentlig part til både kommunens, amtets og statens økonomiske opretholdelse.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen var også inde på spørgsmålet om ejendomsskatter og sagde, at det står jo til kommunerne selv at bestemme, på hvilket grundlag der skal lignedes, og han føjede til, at hvis der var nøjere overensstemmelse mellem venstres medlemmer her i tinget og venstremænd ude i kommunalbestyrelserne, ville et sådant spørgsmål slet ikke blive rejst herinde. Jeg vil bede det ærede medlem lægge mærke til, i hvor mange kommuner man i år har fået ligningsfor-

holdet ændret, og også lægge mærke til, i hvor mange tilfælde der fra borgerlig side, fra venstres og konservativ side, er stillet forslag om ændringer, der er langt mere vidtgående, end man har haft kraft til at gennemføre. Hvis det ærede medlem vil lægge mærke til dette, tror jeg, også han vil give mig ret i de betragtninger, jeg har fremført.

Med disse få bemærkninger skal jeg afslutte mine indlæg i denne debat.

Poul Møller: Jeg forstod på den højtærede minister og det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, at vi får længere tid til behandlingen, end ministeren sagde i sin fremsættelsestale, hvor han brugte udtrykket „et par måneder“. Jeg må sige til den højtærede minister, at han var lige ved at snuppe den længere tid, vi får til behandlingen; jeg troede til sidst, at den var blevet beslåglagt af ministeren. Nu må vi jo så se, om vi kan få noget ud af arbejdet i de uger, vi har ekstra, hvis vi skal være færdige til marts.

Ministeren mente, at hvis kommunerne lægger budgettet fornuftigt, så kommer skattelettelsen. Men er det nu egentlig ikke forkert, man bærer sig ad: først at give kommunerne ejendomsskatteforhøjelsen og så bagefter at sige, at hvis kommunerne lægger budgettet fornuftigt, kommer skattnedsættelsen? Nu vil den højtærede indenrigsminister måske sige: hvorfor skulle de ikke lægge budgettet fornuftigt? Så vil jeg sige til den højtærede minister, at han skulle tænke tilbage på retsforbundets kampagne ved hvert eneste kommunevalg, tænke på, med hvilken mistillid hans eget parti har set på den kommunale budgetlægning gennem mange år. Retsforbundet mener jo absolut ikke, at kommunerne lægger fornuftige budgetter. Derfor er der i høj grad grund til at være vagtsom her, ikke mindst for den højtærede indenrigsminister, og han burde derfor have slået til lyd for en bestemmelse, hvorved det blev pålagt kommunerne at bruge ejendomsskatteforhøjelsen til skattelettelse. Nu ved vi ikke, hvor meget der skal bruges til skattelettelse; vi ved, at noget i hvert fald ikke bliver brugt til skattelettelse, nemlig det, der bliver brugt til øgede offentlige udgifter i forbindelse med den nye lejelov.